

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ביצה-יום טוב	מאן דאמר										
מימרא											
יש לו בור בחצירו, מאי איכא למימר?	אמר ליה אבוי:									ז	
גזירה בור בחצרו אטו בור ברשות הרבים.	אמר ליה: [רבה]									!	◊
התינח שבת, ביום טוב מאי איכא למימר?										ז	
גזרו יום טוב אטו שבת.										!	◊
ומי גזינן?										ז	◊
ושוין שמשיקון את המים בכלי אבן לטהרן, אבל לא מטבילין.	והא תנן:									ז	◊
ואי איתא - נגזור השקה אטו הטבלה.										ז	◊
ותסברא, אי אית ליה מים יפים - הני למה לי למעבד להו השקה? אלא - דלית ליה, וכיון דלית ליה - מזהר זהיר בהו.										!	◊
מדלין בדלי טמא, והוא טהור.	איתיביה:									ז	◊
ואי איתא - נגזור דלמא אתי לאטבוליה בעיניה.										ז	
שאני התם, מתוך שלא הותרה לו אלא על ידי דליו - זכור הוא.										!	◊
כלי שנטמא מערב יום טוב - אין מטבילין אותו ביום טוב, ביום טוב - מטבילין אותו ביום טוב.	איתיביה:									ז	◊
ואם איתא - נגזור דיום טוב אטו דערב יום טוב										ז	
טומאה ביום טוב מלתא דלא שכיחא היא, ומלתא דלא שכיחא - לא גזרו בה רבנן.										!	◊
כלי שנטמא באב הטומאה - אין מטבילין אותו ביום טוב, בולד הטומאה - מטבילין אותו ביום טוב.	איתיביה:									ז	◊
ואם איתא, נגזור הא אטו הא										ז	
ולד הטומאה היכי משכחת לה - גבי כהנים, כהנים זריזין הם.										!	◊
נדה שאין לה בגדים - מערמת וטובלת בבגדיה.	תא שמע, דאמר רב חייא בר אשי אמר רב:									ז	◊
ואם איתא, - נגזור דלמא אתי לאטבולי בעיניהן										ז	
שאני התם, מתוך שלא הותרה לה אלא על ידי מלבוש - זכורה היא.										!	◊
גזרה משום סחיטה.	רב יוסף:									!	◊
תינח כלים דבני סחיטה נינהו, כלים דלאו בני סחיטה נינהו מאי איכא למימר?	אמר ליה אבוי:									ז	
גזרה הני אטו הני.	אמר ליה: [רב יוסף]									!	
איתיביה כל הני תיובתא, ושני ליה כדשינן.										■	◊
גזרה שמא ישאה.	רב ביבי:									!	◊
כלי שנטמא מערב יום טוב - אין מטבילין אותו ביום טוב, גזרה שמא ישאה.	תניא כוותיה דרב ביבי:									■	
מפני שנראה כמתקן כלי.	רבא:									!	◊
אי הכי אדם נמי?										ז	
אדם נראה כמיקר.										!	◊
הא תינח מים יפים, מים רעים מאי איכא למימר?										ז	
פעמים שאדם בא בשרב, ורוחץ אפילו במי משרה.	רב נחמן בר יצחק:									!	◊

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ביצה-יום טוב		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תינח בימות החמה, בימות הגשמים מאי איכא למימר?												יח: ⚡
פעמים שאדם בא מן השדה מלוכלך בטיט ובצואה, ורוחץ אפילו בימות הגשמים.	רב נחמן בר יצחק:											יח: ⚡
תינח בשבת, ביום הכפורים מאי איכא למימר?												יח: ⚡
מי איכא מידי דבשבת שרי וביום הכפורים אסור? אלא, הואיל ובשבת שרי ביום הכפורים נמי שרי.	רבא:											יח: ⚡
ומי אית ליה לרבא הואיל?												יח: ⚡
החושש בשינוי לא יגמע בהן את החומץ, אבל מטבל הוא כדרכו, ואם נתרפא - נתרפא.	והתנן:											יח: ⚡
לא יגמע ופולט, אבל מגמע ובוֹלֵעַ	ורמינן עלה:											יח: ⚡
כי תנן נמי מתניתין - מגמע ופולט תנן.	ואמר אביי:											יח: ⚡
אפילו תימא מגמע ובוֹלֵעַ, ולא קשיא כאן - קודם טבול, כאן - לאחר טבול.	רבא:											יח: ⚡
ואם איתא, נימא: הואיל וקודם טבול שרי - לאחר טבול נמי שרי?												יח: ⚡
הדר ביה רבא מההיא.												יח: ⚡
וממאי דמההיא הדר ביה, דלמא מהא הדר ביה?												יח: ⚡
לא סלקא דעתך												יח: ⚡
כל חיבי טבילות טובלין כדרכן, בין בתשעה באב בין ביום הכפורים.	דתניא:											יח: ⚡
ושוין שמשיקין את המים בכלי אבן וכו'.												יח: ⚡
מאי אבל לא מטבילין?												יח: ⚡
אין מטבילין את הכלי על גב מימיו לטהרו ביום טוב.	שמואל:											יח: ⚡
מני מתניתין?												יח: ⚡
לא רבי, ולא רבנן.												יח: ⚡
אין מטבילין את הכלי על גב מימיו לטהרו, ואין משיקין את המים בכלי אבן לטהרן, דברי רבי.	דתניא: [רבי]											יח: ⚡
מטבילין כלי על גב מימיו לטהרו, ומשיקין את המים בכלי אבן לטהרן.	חכמים:											יח: ⚡
מני? אי רבי - קשיא השקה, אי רבנן - קשיא הטבלה												יח: ⚡
איבעית אימא רבי, איבעית אימא רבנן:												יח: ⚡
אי בעית אימא רבי: רישא דברייתא ביום טוב, וסיפא בשבת, וכולה מתניתין ביום טוב												יח: ⚡
ואיבעית אימא רבנן, וכולה מתניתין בשבת.												יח: ⚡